

Ringkasan/Synopsis

PENGENALAN EPIK

KAPPIYA NULAIVĀYIL

N.V. JAYARAMAN

Cilappatikāram, karya epik Tamil yang pertama dan Maṅkala Vālttuppātal, bahagian pertama epik ini elok diumpamakan sebagai istana dan pintu masuknya masing-masing. Pintu masuk ini mempunyai pelbagai pemandangan yang indah dan struktur-struktur sebagai model istana.

Sebelum kita mengkaji karya ini, kita dapat memahami bahawa nama pelaluan dan kemegahan karya mempunyai struktur-struktur yang bermakna. Puhār, tempat lahir watak-watak penting, dibandingkan dengan gunung-gunung di Utara dan Selatan, dunia atasan dan bawahan. Pengenalan ibu bapa Kaṅnaki dan Kovalan mendedahkan perwatakan, struktur cerita dan status sosial para watak.

Walaupun perkahwinan ditetapkan oleh ibubapa, perlu diketahui ianya dilaksanakan mengikut adat Tamil dan kepercayaan Jain. Tambahan, kita boleh menyimpulkan bahawa, menyanyikan Nalaṅku, memiliki lampu Natti, meninggalkan Mulaippāli dan mengadakan Aratti merupakan beberapa istiadat dalam perkahwinan pada masa itu. Kita dapat mengetahui Cāvākar, satu Mazhab Jani, telah mengamalkan cara Vedic untuk perkahwinan pada waktu itu.

Ilaṅko, pencipta Epik ini, telah menggambarkan cerita selanjutnya secara tidak langsung dengan menggunakan teknik, ironi drama melalui ucapan-ucapan perkahwinan. Mendewakan kesucian wanita dan salam kepada Raja merupakan dua ciri dalam pelaluan ini. Melalui gaya ini, Maṅkala Vālttuppātal, pengenalan kepada Epik, mempunyai beberapa keistimewaan tersendiri.

KĀRAIKKĀL AMMAIYĀR PĀTALKALIL SAIVA SIDDHANTA KARUTUKKAL

KONSEP SAIVA SIDDHĀNTA DALAM SAJAK-SAJAK KĀRAIKKĀL AMMAIYĀR.

N. KANTHASAMY

Di antara karya-karya kebaktian Saiva Tamil, sajak-sajak Kāraikkāl Ammaiṅār merupakan karya yang ulung sekali. Beliau telah menghasilkan Arputat Tiruvantāti, Tiruviraṅṅai Maṅimālai dan Tiruvāṅkattu Mūta Tiruppatikām. Koleksi ini juga dikenali sebagai Kāraikkāl Ammaiṅār Tirumurai.

Beberapa idea bersabit dengan falsafah Saiva Siddhānta tersirat dalam sajak-sajak ini. Artikel in berikhtiar untuk mengesan dan menerangkan konsep ini. Aspek-aspek Pati, Pacu dan Pācam yang diterima dalam falsafah Saiva Siddhānta diteliti oleh Kāraikkāl Ammaiyār. Beliau juga memperoleh restu Tuhan.

Sifat-sifat ketuhanan seperti yang tercatat dalam sajak-sajak koleksi ini dikaji satu persatu dan dihuraikan. Kesempurnaan dan keagungan Tuhan, Wajahnya, KetetapanNya, lemah lembutNya, mantraNya dan rahmatNya digambarkan melalui sajak-sajak ini. Beberapa baris sajak pula dipetik dan dicatatkan untuk menjelaskan idea ini.

Bakti dan kelebihan menyembah juga digambarkan. Walau pun menderita atau dalam keadaan susah, kita patut tetap menyembah Tuhan. Idea ini dilukis dalam karya Tiruviraṭṭai Manimālai. Arputat Tiruvantāti menambah bahawa segala kesayangan dan cinta terhadap Tuhan tidak akan lenyap, malah ianya diturunkan pada setiap kelahiran.

Akhirnya, permintaan Kāraikkāl Ammaiyār kepada Tuhan disenaraikan. Sajak-sajak beliau mempunyai erti yang besar dan sesiapa yang mengkajinya tetap menikmati keenakannya. Karya ini merupakan salah satu sumbangan yang agung dalam Kesusasteraan Bakti.

THE USE OF PASTES AND DYES FOR PERSONAL ADORNMENT IN THE CANKAM PERIOD

BAHAN PENYOLEKAN PADA ZAMAN CANKAM

DEVAPOOPATHY NADARAJAH

Penyolekan badan dikatakan lebih purba daripada perbuatan tembikar, pertanian dan penjinakkan binatang. Orang-orang purba Tamil telah menggunakan berjenis-jenis bahan penyolekan diri. Bahan-bahan ini telah digunakan untuk memperhiaskan anggota-anggota badan yang lain seperti rambut, dahi, mata, bibir, muka, tangan, bahu, lengan, kaki, jari-jari dan badan. Bahan-bahan yang biasanya berwarna-warni didapati daripada berjenis-jenis tumbuhan dan logam. Bahan-bahan ini juga di anggap berguna dari segi perubatan dan sihir supaya menjaga keselamatan pengguna.

HINDU RELIGIOUS VALUES AND ECONOMIC RETARDATION AMONG THE INDIAN PLANTATION WORKERS IN PENINSULAR MALAYSIA: A MYTH OR REALITY?

KEPERCAYAAN-KEPERCAYAAN HINDU MENGHALANG PEMBANGUNAN MASYARAKAT INDIA: BENARKAH ATAU TIDAK?

R. RAJOO

Beberapa orang Sarjana Sains Sosial berpendapat bahawa kepercayaan-kepercayaan Hindu seperti *karma*, *dharma* dan lahir semula (*samsara*) serta nilai-nilai berkaitan dengan kasta menghalang pembangunan masyarakat India. Menurut golongan sarjana ini, kemunduran masyarakat pekerja India di ladang-ladang di Semenanjung Malaysia dalam bidang pelajaran dan ekonomi adalah disebabkan oleh ketekanan nilai-nilai ini. Pendekatan ini terhadap masalah-masalah pembangunan di masyarakat-masyarakat yang sedang membangun merupakan amat dipengaruhi oleh Max Weber, iaitu, seorang sarjana sosiologi barat – yang terkemuka. Walau bagaimanapun, baru-baru ini beberapa ahli sains sosial yang lain seperti Milton Singer, M.N. Srinivas dan Morris D. Morris telah menyoal pendekatan ini. Menurut ahli-ahli sains sosial ini nilai-nilai yang didapati dalam teks-teks klasik Hindu tidak seharusnya membayangkan pelakuan yang sebenar. Beberapa kajian anthropologi masyarakat India sekarang menunjukkan bahawa masyarakat biasa atau kasta-kasta bawahan seperti Sudra dan Harijan tidak mempunyai kefahaman mendalam tentang kepercayaan-kepercayaan seperti *Karma* dan lahir semula. Kasta-kasta bawahan pula tidak bersetuju bahawa kelahiran mereka mempunyai apa-apa kaitan dengan *karma*. Kajian-kajian tersebut juga menegaskan bahawa kesemua lapisan masyarakat India telah sentiasa mengalami perubahan-perubahan sosial. Salah satu daripada proses ini ialah proses 'Sanskritisasi' yang menunjukkan pergerakan ke arah atas kasta-kasta bawahan.

Di Semenanjung Malaysia kemunduran masyarakat pekerja India di ladang-ladang adalah disebabkan oleh faktor-faktor seperti sistem pengeluaran, tekanan, sikap dan diskriminasi majikan dan taraf sosio-ekonomi yang telah menghalang mobiliti sosial. Masyarakat pekerja ladang sentiasa berjuang untuk mencari kehidupan mewah. Pandangan bahawa kegagalan masyarakat pekerja ladang mengakibatkan mereka mencari pencapaian *moksha* atau *mukti* (akhirat) dengan harapan bahawa mereka akan menikmati kehidupan yang mewah di dunia selepas kematian adalah satu pandangan yang tidak berasaskan kepada realiti yang empirikal.

TA:N – A REFLEXIVE PRONOUN

TA:N – ADAKAHNYA KATA GANTI KEDIRI?

K. THILAGAWATHI

Pada amnya penutur bahasa Tamil menganggap *ta:n* sebagai kataganti kediri.

Artikel ini menunjukkan bahawa anggapan ini tidaklah benar dan *ta:n* hanya merupakan suatu kataganti rujukan.

Ahli tatabahasa Tamil telah pun menyebutkan *ta:n* dan *ta:m* dalam karya-karya mereka; pengarang-pengarang *Nannu:l* dan *Ilakkana Vilakkam* memperkenalkan *ta:n* dan *ta:m* sebagai kataganti tunggal dan jamak berturut-turut, bagi diri ketiga. Beberapa ahli tatabahasa Tamil Moden pula menerima *ta:n* dan *ta:m* sebagai kataganti diri ketiga di bahasa Proto-Dravida dan bahasa Tamil kuno; mereka juga mengakui fungsi kediri kataganti itu. Bahasa Tamil kuno mempunyai banyak contoh yang mencerminkan fungsi diri ketiga dan fungsi kediri perkataan *ta:n*.

Perkataan-perkataan *avan*, *aval* dan *atu* yang dianggap sebagai kataganti diri ketiga dalam bahasa Tamil Moden adalah sebenarnya hanya kataganti penunjuk. Kataganti penunjuk ini dan *ta:n* boleh digunakan sebagai kataganti rujukan bagi diri ketiga. Beberapa perbezaan antara kedua-dua jenis kataganti ini ialah: 1) *ta:n* boleh digunakan sebagai kataganti rujukan hanya kalau praketerangannya (antecedent) adalah sama dengannya (oleh kerana keperluan ini, apabila *tan*, bentuk miring *ta:n*, digunakan ciri ketaksaan di-elakkan); 2) *ta:n* tidak berlaku dalam kasus nominatif di bahasa Tamil Moden.

Selepas menerangkan bahawa *ta:n* adalah kataganti rujukan tunggal diri ketiga, artikel ini lagi menunjukkan bahawa ciri kedirian tidak ditunjukkan dengan kewujudan *ta:n* atau *tan* dalam sesuatu ayat, lebih lagi, *tan* hanya menggantikan agen diri ketiga manakala *en* dan *un* menggantikan agen-agen diri pertama dan kedua masing-masing. Biasanya ciri kedirian ditandai dengan kemunculan *ko:l*, katakerja bantu, dalam struktur lahir sesuatu ayat; namun begitu, ciri kedirian diterangkan dengan sebaik-baiknya bila ia ditakrifkan dari segi semantis: "Ragam kediri adalah yang mana sesuatu agen menikmati akibat perbuatannya sendiri".

Oleh demikian adalah lebih wajar kalau *ta:n* dianggap sebagai kataganti rujukan tunggal diri ketiga dan bukan sebagai kataganti kediri.

**INDIGENOUS THOUGHT, IMPOSED THEORY:
A NOTE WITH REFERENCE TO CONSUMER THEORY**

**PEMIKIRAN ASLI, TEORI PENGENALAN
SATU NOTA DENGAN RUJUKAN KEPADA TEORI PENGGUNA
SHANKARAN NAMBIAR**

Kertas ini mengkaji aplikasi teori-teori ekonomi yang memberi keutamaan kepada pelakuan ke atas masyarakat India tanpa menghiraukan 'pandangan dunia' dan pemikiran tradisional India.

Mula-mula kertas ini mengenalpasti dua golongan pengeritik teori ekonomi, khususnya teori neo-klasik: satu, yang berusaha untuk memperbaiki teori tersebut dari segi teknikal dan kefahaman, dan satu lagi, yang mengeritik pemberian keutamaan terhadap pengeluaran dinamis tanpa mengambilkira faktor-faktor yang terlibat. Mengikut Marx, golongan miskin menjadi alat kepada kumpulan berada semata-mata untuk mengumpulkan kekayaan. Beliau menegaskan kebebasan golongan miskin ini bertentangan dengan pemikiran Hindu yang mengutamakan kebebasan individu. Teori ekonomi klasik menegakkan amalan 'laissez faire' di mana pengeluaran akan ditentukan oleh faktor-faktor permintaan dan pembekalan. Dalam hal ini, peranan kerajaan dihadkan kepada peranan pengawasan. Peranan manusia terpulung kepada respons dan kepentingan dirinya. Kedua-dua teori in bergantung kepada pelakuan pengguna tetapi tidak memberi sebarang perhatian kepada konsep hidup India. Manusia mempunyai 'pandangan dunia' dan matlamat hidup sendiri. Ia memiliki latar belakang sejarah dan keistimewaan budaya. Tetapi teori pengguna menolak dimensi ini sama sekali. Kehendak-hendak pengguna dilihat dari sudut anggapan-anggapan rasional yang tertentu. Pendekatan ini pula menghiraukan peraturan-peraturan dan tabiat tradisional yang dipatuhi oleh orang-orang India.

Misalnya, kebanyakan orang India akan memilih semangkuk kecil dhal daripada semangkuk besar bawang putih kerana zatnya. Jika mangkok-mangkok itu mengandungi bawang putih sahaja pilihan tidak akan dibuat sama sekali. Ini menunjukkan bagaimana kod-kod boleh mempengaruhi aktiviti pemilihan barang-barang. Fenomena ini boleh dihuraikan sebagai kemuduran, kepercayaan tidak bersaintifik dan tidak rasional.

Teori pengguna juga berbeza daripada fikiran Hindu kerana cara barangan dilihat. Teori penggunaan menegaskan 'penggunaan' dan 'kepuasan'. Tetapi prinsip ini tidak diterima oleh dunia Hindu. Fikiran Hindu pula menegaskan kejayaan ke atas instrumen deria. Seseorang itu diingatkan tentang kegembiraan tidak terhingga muncul luar daripada instrumen deria. Bagi seseorang Hindu kepuasan yang diperolehi daripada barangan adalah kecil. Manusia dalam pemikiran Hindu, bukan seperti digambarkan dalam teori pengguna, tidak mengarahkan dirinya untuk mencapai taraf kepuasan yang tinggi. Jadi, manusia teori pengguna dipandang sebagai pengguna maksimum.

Dengan ini, dikonsepsikan bahawa pengguna boleh memilih, jumlah setiap barangan yang terbatas'. Sebaliknya, pemikiran Hindu menggambarkan yang tidak terbatas itu kepada kebahagian.

Pemikiran Hindu berkonsepkan deria sebagai kuda, objek deria sebagai jalan dan tempat tujuan sebagai titik yang mana merupakan 'tempat tertinggi Vishnu'. Akhiran perjalanan ini melampaui deria, objek-objek, ingatan, intelek, diri . . . ' Matlamat melebihi kehendak-kehendak dunia. Urusan ahli teori pengguna adalah terhadap abstrak, jauh daripada individu. Orientasinya terhadap bukan manusia. Dia mengkaji atas hipotesis bahawa pengguna tidak berminat dalam barangan tetapi sifat-sifat barangan itu. Pemikiran Hindu, sebaliknya, mengharapkan pengatasan.

Saintis-saintis sosial perlu berhati-hati tentang bahaya yang terlibat dalam perusahaan menggaji seorang saintis sosial yang mana nilai-nilainya tidak berhubungkait langsung ke atas pihak yang dikenakan. Ekonomi tidak berkait dengan model sahaja. Ianya berperanan mengawal serta mengubah masyarakat. Dengan rangka teori yang tidak menerima pandangan dunia, mungkin ekonomi boleh mengumpulkan satu gambaran masyarakat India yang tidak tepat. Ekonomi boleh bersifat satu untuk mengisikan kehendak diri sendiri, mewujudkan satu masyarakat atas imej yang lain.

URBAN INDIAN WORKING CLASS HOUSEHOLDS

RUMAHTANGGA KELAS PEKERJA INDIA DI SEKTOR PERBANDARAN

K.S. SUSAN OORJITHAM

Partisipasi kelas pekerja India dalam sektor perbandaran di Malaysia telahpun meningkat sejak dua puluh tahun yang lalu. Kebanyakan pekerja India ini bekerja sebagai buruh kerajaan ataupun perindustrian. Golongan pekerja ini mengalami masalah sosio-ekonomi seperti pendapatan rendah, mobiliti pekerjaan yang rendah, masa pekerjaan yang kurang bersesuaian dan kekurangan kemudahan lain seperti perumahan. Berasaskan penyelidikan yang dijalankan di kalangan pekerja India, kertas ini cuba menerangkan bagaimana pekerja tersebut dapat menyesuaikan diri dengan keadaan sosio-ekonomi yang rendah. Dalam konteks ini adalah dibuktikan bahawa pekerja pekerja ini telahpun menggunakan beberapa strategi rumahtangga untuk mengatasi masalah sosio-ekonomi yang dihadapi. Di antaranya adalah strategi menguruskan pendapatan secara persamaan di kalangan ahli-ahli rumahtangga, menjalankan pekerjaan-pekerjaan sampingan, tinggal sementara waktu dengan ibu-bapa, mempraktikkan keluarga meluas yang diubahsuaikan dan sebagainya. Semua strategi seperti ini dapat meringankan beban sosio-ekonomi yang dihadapi oleh kelas pekerja ini.

**OCCUPATIONAL REGISTERS IN SELECTED OIL PALM ESTATES
IN SELANGOR. AN EXAMINATION OF SOME LEXICAL ITEMS
— PART TWO**

**LARAS BAHASA DI LADANG GETAH DAN KELAPA SAWIT YANG
TERPILIH DI NEGERI SELANGOR
SATU TINJAUAN UNSUR-UNSUR LEKSIKAL — BAHAGIAN KEDUA
P. BALASUBRAMANIAM**

Artikel ini merupakan bahagian Kedua dari penyelidikan tentang laras bahasa Tamil di ladang getah dan kelapa sawit yang terpilih di Negeri Selangor. Bahagian Kedua ini mengandungi kata-kata yang terdapat di kalangan penutur bahasa Tamil di ladang kelapa sawit. Laras bahasa ini dibahagikan kepada 4 bahagian iaitu:

1. Pekerja di ladang kelapa sawit.
2. Kawasan yang mengandungi kelapa sawit.
3. Memotong buah kelapa sawit.
4. Memproses buah kelapa sawit.

Laras bahasa ini mengandungi beberapa kata pinjaman dari bahasa Inggeris dan bahasa Malaysia. Kata pinjaman ini diberi dalam nota kaki. Laras bahasa khusus bagi perusahaan getah akan dijelaskan dalam bahagian Ketiga yang berasingan.

INDO-CEYLONESE RELATIONS IN MALAYA

**PERHUBUNGAN DI ANTARA ORANG-ORANG INDIA DAN CEYLON
DI MALAYA**

R. RAJAKRISHNAN

Perkembangan-perkembangan ekonomi dan politik di Malaya pada akhir abad kesembilan belas dan permulaan abad kedua puluh menyebabkan beberapa komuniti imigren menetap di Malaya. Pada umumnya boleh dikatakan perhubungan saling dipercayai wujud di antara komuniti-komuniti ini. Tetapi ada juga bukti-bukti menunjukkan terdapatnya beberapa peristiwa dimana perselisihan kaum berlaku, seperti yang berlaku diantara orang-orang Cina dengan Melayu dan orang-orang Tamil berketurunan India dan Ceylon. Artikel ini menumpukan perhatian kepada perhubungan orang-orang Tamil India dan Tamil Ceylon.

Kedua-dua kaum ini mempunyai banyak persamaan dalam ciri-ciri kebudayaan, fizikal dan bahasa tetapi tidak dapat mengadakan perhubungan yang baik kerana beberapa faktor tertentu. Kewujudan pertubuhan komunal di kalangan orang-orang Tamil Ceylon, perlantikan mereka ke badan-badan rasmi untuk mewakili kaum India dan Ceylon dan ketidakinginan mereka untuk memberi sumbangan secara moral, fizikal dan kewangan kepada perjuangan untuk kemerdekaan India mengujudkan perhubungan genting dengan orang-orang Tamil India. Perkembangan-perkembangan seperti ini menyebabkan orang-orang India tidak setuju menerima orang-orang Tamil Ceylon sebagai ahli Malayan Indian Congress, parti politik orang-orang India yang ditubuhkan selepas perang dunia kedua.

Perhubungan genting di antara kedua-dua kaum ini ujud kerana perasaan perkauman (ethnicity) dan perbezaan kedudukan sosial. Sebagai satu komuniti imigren orang-orang Tamil Ceylon menumpukan perhatian kepada identiti kaum seperti komuniti-komuniti imigren lain di Malaya dan juga di seberang laut. Ini dijelaskan oleh penubuhan persatuan-persatuan dan institusi-institusi untuk menjaga kepentingan sosial, ekonomi, agama dan politik kaum Tamil Ceylon dan ketidakinginan untuk berkahwin campur dengan orang-orang India. Disamping ini kaum Tamil Ceylon adalah golongan kelas pertengahan yang berpendidikan Inggeris dan mempunyai kedudukan kasta yang tinggi bila dibanding dengan kedudukan kelas dan kasta orang-orang Tamil India. Faktor-faktor seperti ini mengujudkan perasaan keagungan bangsa (racial superiority) dikalangan orang-orang Tamil Ceylon dan mengasingkan mereka dari orang-orang Tamil India.

**CERPEN-CERPEN TAMIL MALAYSIA DALAM TAHUN 1930AN:
SATU PANDANGAN UMUM**

**MALAYSIAN TAMIL SHORT STORIES IN THE 1930S:
AN OBSERVATION**

M. KRISHNAN

This article briefly traces the historical background of the growth of Tamil short stories in Malaysia in the 1930's. Tamil writings in Malaysia grew with the advent of Tamil immigrants from Tamil Nadu, India.

Poems, short stories and novels were the three main aspects of Malaysian Tamil literature that were produced during the early part of this century. There were several anthologies of poetry and a number of novels, but only one anthology of short stories published during this period.

Though Tamil short stories during the 1930s did not have all the qualities of a short story proper, they had basic elements of a story and were written to bring forth a message to the readers. The first anthology of short stories was entitled '*Navaraca katā māncari: ivai iniya karpitak kataikal*'

The significant elements in the short stories of the 1930s were background, theme and characterisation. Three different types of background were reflected in these stories, viz. writers from Tamil Nadu using local background; local writers using Tamil Nadu background; and local writers using local settings such as estates, villages and towns.

Themes used were rather simple, being drawn from Tamil society in India and Malayan society. Most stories carried social themes such as love, marriage, poverty, dowry, etc. For example short stories such as Raman B.A.'s '*Carōjā*' and Ramachandran's '*Vāḷkkaic cuḷal*' had poverty as their theme while love was the theme in Ranganayagi's '*Acaiyāl atainta nācam*'.

Characterisation in Malaysian Tamil short stories of the 1930's was unique in the sense that they depicted elements of a multi-racial society. The story of '*Velvetṭuk kullāi*' had all Malay characters, while a Malay woman named 'Fatimah' was the main character in '*Pāttimāviṇ taḷukku*'. There were also stories which used Burmese, Chinese and English characters.

An analysis of these short stories shows the role played by the local writers in enriching the Malaysian Tamil literature. At present, Tamil short stories in Malaysia enjoy status and has a bright future.

PENERBITAN-PENERBITAN JABATAN PENGAJIAN INDIA
PUBLICATIONS
OF
THE DEPARTMENT OF INDIAN STUDIES
UNIVERSITY OF MALAYA

1966

1. A LEXICAL STUDY OF TAMIL DIALECTS IN LOWER PERAK
<i>by Rama Subbiah. pp. vi + 219 (with 72 maps).....</i>	MS 12.00
2. SOCIAL LIFE OF THE TAMILS — THE CLASSICAL PERIOD
<i>by S. Singaravelu. pp. viii + 214.....</i>	MS 10.00
3. INDIAN FESTIVALS IN MALAYA
<i>by S. Arasaratnam. pp. vi + 51 (with plates).....</i>	MS 3.00
4. MATERIALS FOR A BIBLIOGRAPHY OF DRAVIDIAN LINGUISTICS
<i>by M. Andronov. pp. vi + 52.....</i>	MS 2.50
5. AN ILLUSTRATED ANNOTATED ANNUAL BIBLIOGRAPHY OF
MAHAPALIPURAM
<i>by William Willets. pp. ii + 69 (with plates).....</i>	MS 5.00
6. I.A.T.R. WHO'S WHO
pp. 98.....	MS 3.00
7. ANTAO DE PROENCA'S TAMIL-PORTUGUESE DICTIONARY
A.D. 1679
pp. 20 + xviii + 494.....	MS 60.00
8. TAMIL STUDIES ABROAD
<i>edited by Xavier S. Thani Nayagam. pp. vi + 269.</i>	
Paperback	MS 15.00
Cloth	MS 21.00

1967

9. THE KURAL (translated into Chinese)
<i>by Ch'eng Hsi. pp. xii + xiv + 138.</i>	
Paperback	MS 5.00
Cloth	MS 7.50
10. TIRUKKURAL (translated into Malay)
<i>by Ismail Hussein.</i>	
Paperback	MS 5.00
Hard cover	MS 7.00

1968

11. MALAAKAA MANNARKAL VARALAARU, a Tamil translation of
SEJARAH MELAYU
<i>by Rama Subbiah. pp. x + 234</i>	
Paperback	MS 5.00
Hard cover	MS 7.00
13. PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL CONFERENCE
SEMINAR OF TAMIL STUDIES. VOLS. I & II.....	MS 210.00

1969

14. WOMEN IN MODERN TAMIL LITERATURE
<i>by Loganayagy Nannithamby. pp. x + 84.....</i>	MS 12.00

1970

15. WOMEN IN TAMIL SOCIETY — THE CLASSICAL PERIOD
<i>by Devapoopathy Nadarajah. pp. v + 189.....</i>	MS 10.00

Pesanan kepada:

Ketua,
Jabatan Pengajian India,
Universiti Malaya,
Kuala Lumpur, Malaysia.

Orders to:

Head,
Department of Indian Studies,
University of Malaya
Kuala Lumpur, Malaysia.

Jabatan Pengajian India telah ditubuhkan sebagai sebuah Jabatan di dalam Fakulti Sastera dan Sains Sosial di Universiti Malaya dalam tahun 1956. Kini Jabatan ini menawarkan dua aliran kursus, iaitu, Aliran A yang terdiri dari kursus-kursus yang berkaitan dengan bahasa dan kesusasteraan Tamil dan Aliran B, yang terdiri dari kursus-kursus mengenai aspek-aspek persejaraan dan sosio-budaya masyarakat India dan masyarakat orang-orang keturunan India di Malaysia pada zaman purba, pertengahan dan moden. Kursus-kursus Aliran A diajar dalam Bahasa Tamil manakala kursus-kursus Aliran B diajar dalam Bahasa Malaysia bagi tempoh selama tiga tahun untuk ijazah Sarjana Muda Sastera (B.A.). Kursus-kursus ijazah dasar, yang ditawarkan oleh Jabatan ini, adalah diambil juga sebagai kursus elektif oleh para pelajar yang mengambil mata pelajaran lain. Jabatan ini menyediakan juga rancangan pembelajaran untuk ijazah-ijazah Sarjana Sastera (M.A.) dan Kedoktoran (Ph.D) melalui tesis.

மலாயாப் பல்கலைக் கழகக் கலை - சமூக அறிவியல் புலத்தின் ஒரு துறையாக இந்திய ஆய்வியல் துறை 1956-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இளங்கலைப் பட்டத்திற்கான மூன்றாண்டு காலப் படிப்பில் இத்துறை இப்போது இரு பிரிவுகளிலான பாடங்களை அளித்து வருகின்றது. தமிழ் மொழியின் வாயிலாகப் பயிற்றப்படும் பழங்கால, இடைக்கால, தற்காலத் தமிழ் மொழி இலக்கியம் ஆகிய பாடங்கள் முதற் பிரிவில் உள்ளன. மலேசிய இந்திய சமூகம் உள்ளிட்ட இந்திய சமூகத்தின் பழங்கால, இடைக்கால, தற்கால வரலாற்று, சமூக பண்பாட்டுக் கூறுகள் தொடர்பான பாடங்கள் மலேசிய மொழியான மலாய் மொழி வாயிலாகப் பயிற்றப்படும் இரண்டாம் பிரிவில் உள்ளன. இத்துறை பட்டப் படிப்பிற்கு அளிக்கும் பாடங்களை ஏனைய துறைகளில் பயிலும் மாணவர்களும் விருப்பப் பாடங்களாகப் பயில்கின்றனர். பொருளாய்வின் மூலமாக முதுகலை, கலாநிதி (டாக்டர்) ஆகிய உயர் பட்டங்களைப் பெறுவதற்கு கல்வித் திட்டங்களையும் இத்துறை அளிக்கின்றது.

The **Department of Indian Studies** was established as a department of the Faculty of Arts and Social Sciences in the University of Malaya in 1956. Now the department is offering two streams of courses, namely Stream A, consisting of courses relating to Tamil language and literature of the ancient, medieval and modern periods, taught in the medium of Tamil language, and Stream B, consisting of courses on the historical and sosio-cultural aspects of the Indian as well as the Malaysian Indian Society of the ancient, medieval and the modern periods, taught in the medium of Bahasa Malaysia (Malay), over a period of three years for the B.A. degree. The undergraduate courses, offered by the Department, are also taken as elective units by students majoring in other subjects. The department also provides study programmes for the higher degrees of M.A., and Ph.D., by thesis.